

Plenaire vergadering

➤ **DONDERDAG 13 DECEMBER 2012 NAMIDDAG (119), AVOND (120)**

WETSONTWERPEN EN VOORSTELLEN

1. - Voorstel van resolutie (de heren Georges Dallemagne en Christian Brotcorne en de dames Thérèse Snoy et d'Oppuers en Corinne De Permentier) betreffende de bescherming van het Nationaal Park Virunga in de Democratische Republiek Congo, een gebied dat deel uitmaakt van de UNESCO-werelderfgoedlijst, nrs. 2350/1 tot 11.
- Voorstel van resolutie (mevr. Thérèse Snoy et d'Oppuers, dhr. Kristof Calvo en mevr. Juliette Boulet) betreffende de bescherming van het Nationaal Park Virunga, nrs. 2359/1 en 2.

Het voorstel van resolutie nr. 2350 wordt aangenomen met 131 stemmen en 1 onthouding

2. Wetsontwerp tot invoering van de elektronische registratie van aanwezigheden op tijdelijke of mobiele bouwplaatsen, nrs. 2413/1 tot 3.

Het wetsontwerp voert een systeem in voor de registratie van de aanwezigheid van de verschillende personen die aanwezig zijn op een tijdelijke of mobiele bouwplaats waar werken worden uitgevoerd door tenminste twee aannemers die tegelijkertijd of achtereenvolgens tussenkomen.

Deze verplichting is van toepassing voor bouwplaatsen die betrekking hebben op bouwwerken waarvan de totale oppervlakte 1 000 m² of meer bedraagt, maar kan later uitgebreid worden naar andere bouwplaatsen.

Dit systeem maakt het mogelijk een duidelijk beeld te krijgen van wie er op een bepaald moment aanwezig is op een bouwplaats, of zij werken als werknemer of zelfstandige en voor wie zij werken uitvoeren. Deze gegevens worden opgenomen in een gegevensbank. Naast deze gegevensbank bestaat het registratiesysteem uit een registratieapparaat en een registratiemiddel.

Het registratieapparaat wordt, al naargelang het geval, ter beschikking gesteld door de bouwdirectie belast met de uitvoering, de aannemer op wie deze bouwdirectie een beroep doet of de onderaannemer op wie de aannemer respectievelijk de onderaannemer een beroep doet.

Het registratiemiddel laat toe dat elke persoon die zich op de bouwplaats bevindt zijn aanwezigheid kan registreren. Elke werkgever zorgt er voor dat zijn werknemers over dit registratiemiddel beschikken. De bouwdirectie belast met de uitvoering, de aannemer of onderaannemer die een beroep doet op een zelfstandige zorgt er voor dat dit registratiemiddel wordt bezorgd aan deze zelfstandige.

Het wetsontwerp laat toe een ander registratiesysteem te gebruiken, voor zover dit systeem gelijkwaardige waarborgen biedt.

Tenslotte stelt het wetsontwerp de verplichtingen van alle betrokken partijen vast, waaraan specifieke strafsancities zijn gekoppeld.

De concrete uitwerking van het systeem zal gebeuren bij koninklijk besluit.

Het wetsontwerp nr. 2413 wordt aangenomen met 107 stemmen en 24 onthoudingen

3. Wetsontwerp tot vaststelling van sancties en maatregelen voor werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen, nrs. 2466/1 tot 4.

Het ontwerp van wet tot vaststelling van sancties en maatregelen voor werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen heeft tot doel de verplichtingen uit te voeren waaraan België onderworpen is krachtens richtlijn 2009/52/EG van 18 juni 2009.

De basisstructuur van de huidige Belgische reglementering bestaat uit de verplichting voor de werkgever om, voorafgaand aan de tewerkstelling van een vreemde werknemer, een arbeidsvergunning te bekomen.

Door het ontwerp van wet is de werkgever verplicht na te gaan of de werknemer een geldige verblijfstitel heeft.

Naast de reeds bestaande financiële en strafrechtelijke sancties, is de werkgever tevens verantwoordelijk voor de betaling van het aan de illegaal tewerkgestelde onderdaan van een derde land nog verschuldigde loon en de daaraan verbonden kosten.

Het wetsontwerp nr. 2466 wordt unaniem aangenomen met 131 stemmen

4. Wetsontwerp betreffende het burgerinitiatief in de zin van de Europese Verordening (EU) nr. 211/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011, nrs. 2435/1 tot 3.

Krachtens de Verordening (EU) nr. 211/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 over het burgerinitiatief mogen de burgers van de Europese Unie, overeenkomstig met de bepalingen van voornoemde Verordening, aan de Europese Commissie een initiatief voorleggen dat deze verzoekt om, binnen het kader van haar bevoegdheden, een passend voorstel in te dienen met betrekking tot een aangelegenheid waarvan burgers vinden dat er een rechtshandeling van de Unie nodig is ter uitvoering van de Verdragen.

Het voorstel tot burgerinitiatief moet de steun krijgen van minstens een miljoen ondertekenaars die afkomstig zijn uit ten minste een vierde van de Lidstaten (d.w.z. momenteel minstens zeven Lidstaten).

De steunbetuigingen voor een voorstel tot burgerinitiatief mogen zowel op papier als online, langs elektronische weg, verzameld worden. De organisatoren van het voorstel beschikken over een termijn van twaalf maanden vanaf de datum van registratie bij de Commissie om deze verklaringen in het vereiste aantal te verzamelen (ofwel minstens een miljoen ondertekenaars die afkomstig zijn uit ten minste zeven Lidstaten van de Unie).

Als de organisatoren van het voorstel de steunbetuigingen voor hun initiatief online wensen te verzamelen, moeten ze vooraleer ze met deze verzameling beginnen, aan de bevoegde overheid van de betrokken lidstaat vragen een certificaat dat het systeem voor online verzameling dat ze in werking willen laten treden, in overeenstemming is met de technische specificaties bedoeld in artikel 6, § 4 van voornoemde verordening van 16 februari 2011 over het burgerinitiatief, en vastgelegd in het uitvoeringsbesluit hiervan nr. 1179/2011 van de Commissie van 17 november 2011, bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie op 18 november 2011.

Met het oog op de inwerkingtreding van artikel 6, § 3, van voornoemde verordening van 16 februari 2011 over het burgerinitiatief, verplicht artikel 15 van voornoemde verordening elke lidstaat ertoe zijn bevoegde autoriteit aan te wijzen die belast zal zijn met de uitreiking van het certificaat van overeenstemming van het systeem voor online verzameling waarvan de organisatoren van het voorstel tot burgerinitiatief.

Het wetsontwerp nr. 2435 wordt unaniem aangenomen met 132 stemmen

5. Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, nrs. 2457/1 tot 3.

De Raad van State heeft in het arrest nr. 204 782 van 4 juni 2010 het koninklijk besluit van 25 oktober 2006 tot vaststelling van de normen voor de bepaling van de in aanmerking komende kosten en het aandeel bedoeld in artikel 10 van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming, vernietigd.

Dit ontwerp wil tegemoetkomen aan het juridisch vacuüm dat ontstaan is door deze vernietiging. Daartoe worden de criteria die in aanmerking genomen moeten worden door de gouverneur wanneer hij de kosten van de brandweerdiensten verdeelt, rechtstreeks in de wet ingevoegd.

Het wetsontwerp nr. 2457 wordt aangenomen met 86 stemmen tegen 35 en 10 onthoudingen

6. Voorstel van resolutie (de heren Patrick Dewael, Raf Terwingen en Herman De Croo, mevr. Gwendolyn Rutten, de heren Bruno Tuybens en Georges Dallemagne en de dames Julie Fernandez Fernandez en Jacqueline Galant) betreffende de hervorming van het Schengenakkoord, nrs. 2389/1 tot 6.

Het voorstel van resolutie nr. 2389 wordt aangenomen met 120 stemmen tegen 10

7. Wetsontwerp houdende diverse bepalingen betreffende justitie (fiscale bepalingen) nrs. 2430/1 tot 6.

- Bepalingen tot wijziging van het Wetboek diverse rechten en taksen, het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, de Algemene wet inzake douane en accijnzen en het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 en het Wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten Het wetsontwerp voorziet de aanpassing van een aantal fiscaalrechtelijke bepalingen, teneinde de bevoegdheid van het openbaar ministerie tot het verlenen van inzage of afschrift, te voorzien.

- Juridische aspecten van de fraudebestrijding Het wetsontwerp voorziet, gevolgd door een aanbeveling van de Parlementaire Onderzoekscommissie naar de Grote Fiscale Fraudedossiers, in artikel 24 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering dat de verjaring van de strafvordering wordt geschorst telkenmale de onderzoeksrechter of een onderzoeksgerecht in het kader van de procedure van de regeling van de rechtspleging beslist om de behandeling van de zaak uit te stellen met het oog op het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen.

Ook wanneer het vonnisgerecht beslist om de behandeling van de zaak uit te stellen met het oog op het verrichten van bijkomende onderzoekshandelingen wordt voorzien dat de verjaring van de strafvordering wordt geschorst.

De schorsing loopt vanaf de dag van de beslissing tot het uitvoeren van bijkomende onderzoekshandelingen tot op de dag waarop de behandeling van de zaak door het onderzoeksgerecht of door de vonnisgerecht wordt hervat. Met het oog op de rechtsbescherming van de partijen wordt evenwel voorzien dat de schorsing van de verjaring van de strafvordering maximaal één jaar kan duren.

- Wijziging van artikel 2 van de wet van 28 april 1999 tot aanvulling, wat de bestrijding van de fiscale fraude betreft, van het koninklijk besluit nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten en van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen Uit de huidige versie van artikel 2 van de wet van 28 april 1999 tot aanvulling, wat de bestrijding van de fiscale fraude betreft, van het koninklijk besluit nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten en van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen blijkt een verschil tussen de Nederlandse en de Franse tekst.

Het wetsontwerp beoogt het verschil tussen de Nederlandse en de Franse tekst van artikel 2 van de Wet van 28 april 1999 weg te werken.

Het wetsontwerp nr. 2430 wordt aangenomen met 101 stemmen en 31 onthoudingen

8. Wetsontwerp tot verhoging van de verzwarende omstandigheid bedoeld in artikel 405quater van het Strafwetboek, nrs. 2473/1 tot 4.

Na het overlijden van een jonge homoseksueel, die eind april 2012 werd doodgeslagen in de regio Luik, heeft de regering beslist het strafinstrumentarium te versterken door het niveau van de straffen op te trekken wat de verzwarende omstandigheid betreft die van toepassing is in geval van opzettelijk doden en opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen wanneer de drijfveer van de misdaad of het wanbedrijf bestaat in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens zijn zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheids-toestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst.

De regering stelt de invoeging voor van een nieuw discriminatiecriterium, namelijk de geslachtsverandering, in het artikel 405quater van het Strafwetboek.

Immers, er bestaat actueel geen enkel wettelijk instrument op federaal niveau dat specifiek de bestrijding betreft van discriminatie van transgenders in de ruime zin van het woord.

Het wetsontwerp nr. 2473 wordt aangenomen met 131 stemmen en 1 onthouding

9. - Wetsvoorstel (de heren Ronny Balcaen, Stefaan Van Hecke, David Geerts en Christophe Bastin en mevr. Sabien Lahaye-Battheu) tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven en van de wet van 19 april 2002 tot rationalisering van de werking en het beheer van de Nationale Loterij, nrs. 835/1 tot 7.
- Voorstel van resolutie (de dames Karine Lalieux, Sabien Lahaye-Battheu en Valérie De Bue en de heren Christophe Bastin, Jef Van den Bergh en David Geerts) over de verbetering van het toezicht op en de follow-up van de beheersovereenkomsten door de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven in acht te nemen en het Parlement daar meer bij te betrekken, nrs. 2179/1 en 2.

Dit wetsvoorstel beoogt een parlementair debat op gang te brengen vóór de aanvang van de onderhandelingen over de beheersovereenkomsten van de overheidsbedrijven en van de Nationale Loterij.

Het wetsvoorstel nr. 835 wordt aangenomen met 106 stemmen en 26 onthoudingen

10. Ontwerp van financiewet voor het begrotingsjaar 2013, nrs. 2530/1 en 2.

Het wetsontwerp nr. 2530 wordt aangenomen met 85 stemmen tegen 46

11. Wetsontwerp houdende derde aanpassing van de Algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2012, nrs. 2529/1 tot 4.

Het wetsontwerp nr. 2529 wordt aangenomen met 86 stemmen tegen 45

12. Wetsontwerp houdende het tewerkstellingsplan, nrs. 2503/1 tot 3.

Het ontwerp van wet houdende het tewerkstellingsplan betreft maatregelen betreffende de werkbonus, de doelgroepen, de vermindering van werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid en de risicogroepen.

Het wetsontwerp nr. 2503 wordt aangenomen met 85 stemmen tegen 45

13. Wetsvoorstel (de heren Mathias De Clercq, David Clarinval, Jean-Marc Delizée en Patrick Dewael, de dames Catherine Fonck en Meryame Kitir en dhr Stefaan Vercamer) tot bekrachtiging van enkele recente koninklijke besluiten inzake werknemerspensioenen, nrs. 2539/1 tot 3.

Met dit wetsvoorstel willen de indieners vermijden dat sommige recente koninklijke besluiten inzake werknemerspensioenen te laat zouden worden bekrachtigd door de wetgever.

Het wetsvoorstel nr. 2539 wordt aangenomen met 86 stemmen en 46 onthoudingen

14. Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 30 maart 1995 betreffende de elektronische communicatienetwerken en –diensten en de uitoefening van omroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, nrs. 2488/1 tot 5.

Het doel van het wetsontwerp is twee richtlijnen van de Europese Unie om te zetten in Belgisch recht voor wat het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft. Het betreft diensten die om hun inhoud niet onder de bevoegdheid kunnen vallen van deze of genetaalgemeenschap. Die diensten behoren dus tot de residuele bevoegdheid van de Federale Staat. De eerste richtlijn is de Coördinatierichtlijn 2010/13/EU betreffende het aanbieden van audiovisuele mediadiensten ("AMD-Richtlijn"). In dit opzicht houdt de voorgestelde tekst rekening met de economische en structurele evolutie van het audiovisuele landschap, de technologische veranderingen in de sector en de alsmaar actievare rol van de gebruikers. De tekst zet de definities van de AMD-Richtlijn om en breidt het toepassingsgebied uit van de wet tot de nieuwe diensten van de audiovisuele media. De tekst behandelt niet alleen de traditionele omroepactiviteiten, zoals de televisie (dat wil zeggen de lineaire audiovisuele mediadiensten), maar ook de nieuwe audiovisuele mediadiensten op aanvraag (dat wil zeggen de niet-lineaire audiovisuele mediadiensten).

Die audiovisuele mediadiensten zijn massamedia, bedoeld om te worden ontvangen door een groot deel van het publiek. De televisieomroepactiviteiten hebben op dit ogenblik in het bijzonder betrekking op analoge en digitale televisie, streaming, webcasting en near-video-on-demand, terwijl bijvoorbeeld videoon-demand onder de audiovisuele mediadiensten op aanvraag valt.

Het wetsontwerp bepaalt specifieke regels inzake universele dienst ("must carry").

Naast kabeldistributie zijn er in Brussel nog andere distributie- en ontvangstmogelijkheden voor omroepen, in het bijzonder traditionele antennes, paraboolantennes voor satellietuitzendingen en (her)uitzendingen via het internet (bv. Belgacom TV). Die distributiekkanalen vormen maar een beperkte concurrentie voor de kabel die het bevoorrechte toegangskanaal van de kijkers tot televisieuitzendingen blijft.

De tweede omgezette richtlijn is de Richtlijn 2002/22/EC inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten ("Universele dienstrichtlijn"). Die omzetting corrigeert de vorige door het Hof van Justitie van de Europese Unie onvoldoende bevonden maatregelen in zijn arrest van 13 december 2007 (zaak 250/06). In deze zaak erkent het Hof van Justitie van de Europese Unie expliciet de legitimiteit van de universele dienst voor Brussel, om redenen van algemeen belang, zoals het behoud van het pluralistische karakter van het televisieprogramma-aanbod op dat gebied in het kader van het Brusselse cultureel beleid. In zijn arrest Kabel Deutschland van 22 december 2008 (C-336/07) verduidelijkt het Hof van Justitie dat de Universeledienstrichtlijn de kabeloperatoren niet het recht geeft om zelf te bepalen welke kanalen ze verdelen, maar dat recht beperkt in zoverre het binnen het toepasbare nationale recht bestaat. Daarbij moet rekening worden gehouden met het belang van de televisiekijkers die bepaalde programma's moeten kunnen ontvangen.

De in het wetsontwerp vastgelegde universele dienstregeling geldt voor televisieuitzendingen (en niet voor televisiekanalen). Zo worden de beperkingen van het vrij verrichten van diensten verlicht voor netwerkoperatoren vergeleken met de door de Universeledienstrichtlijn geboden optie.

Het wetsontwerp nr. 2488 wordt aangenomen met 86 stemmen en 46 onthoudingen